

P A C O k a j J U S T E C O .

 Monata revuo de la grupo B r u g g e .

Sekcio de Flandra
 Ligo Esperantista.

1947

.....
 Prezidanto : Drs F. Roose, J. & M. Sabbestr. 12, Brugge - Tel. 31981 .
 Sekretariejo : Iserentant R., Steenweg op Blankenberge, 86, Brugge
 Interŝanĝo : Maertens Grég., Nieuwstraat, 54, Assebroek .
 Poŝtkonto : 291429 - Maertens Grég. Assebroek.
 .....

LA LUMO EL ORIENTO.

II.

500 j. antaŭ Kristo vivis en Norda Hindujo, princo kies nomo estis SIDDHARTA. Kiam venis la tempo por edziĝi, laŭ la moroj, la gepatra ordono kaj la kutimo, li elektis la belegan princinon TARODARA. Sed li ne estis sola. Ankaŭ aliaj princoj volis sin kiel edzinon. Kaj ne utilis la aserto nek la famo ke li super ĉiuj estis Difavorita, mense kaj korpe. Li, same kiel la aliaj, devis pravi siajn kapablecojn. Do, je iu tago, ĉiuj kunvenis sur grandega tereno por la granda konkurso.

Unue ili devis, je longa distanco, per sago trabori kupran tamburon. Ĉiuj sukcesis. Li ordonis meti la tamburon je duobla distanco. Tiam li prenis en la manoj pafarkon kiun li tuj rompis. El la templo oni alportis alian, fortegan, grandegan, kiun neniu kapablis uzi; per tiu pafarko li traboris la tamburon kaj post la traboro, la sago restis ankoraŭ je iu distanco flugi tra la aero.

La dua provo konsistis en tio-ĉi ke ili devis per glavobato trafendi arbon. Ĉiuj sukcesis. Siddharta iris al loko kie staris du arboj unu apud la alia, kaj per unu fortega glavobato li tranĉis la du tiel rapide kaj nete ke la arboj restis stari: ĉiuj konkurso-antoj eksplodis pro ĝojo, kredante ke li ne sukcesis. Sed venis vento kiu faligis la du arbojn kaj tiam ili vidis la netan, glatan tranĉaĵon.

La tria provo estis la dresado de unu sovaĝega kaj grandega ĉevalo. En tio, nur Siddharta sukcesis. Do li estis la elektito por Tarodara. La gepatroj pensis ke estus ege bedaŭrinde se iu viva malfeliĉo atingus tiel idealan paron. Tial ili konstruigis belegan kastelon kaj ĉirkaŭe grandegan ĝardenon. Kaj tre alta muro ĉirkaŭis la ĝardenon tiel ke la geprincoj vivis tute izolitaj de la cetera mondo. Sed foje Siddharta ekkaptis la deziron vidi la eksteran vivon kaj demandis permeson al la patro. La patro konsentis sed antaŭ la eliro de la princo li ordonis ke oni ĉion tiel bonege organizu ke la princo ne vidos iu ajn malbelaĵon de la vivo. Do, kiam la princo eliris, ĉiuj vojoj kaj ĉiuj stratoj estis ornamitaj. Ĉie sonis muziko. Ĉiuj malsanuloj kaj almozpetantoj devis forresti el la publikaj vojoj. Ĉio estis lavita, purigita tiel ke la mondo aspektis paradizo. Sed malgraŭ ĉiuj zorgoj kaj klopodoj, unu almozpetanto sukcesis resti sur la strato kaj alproksimiĝis de la Princo. Siddharta havis mallongan interparoladon kun tiu viraĉo, tamen longan por kompreni ke la vivo havas ankaŭ multajn malbelaĵajn flankojn. Post la reveno, Siddharta demandis al la patro ĉu li povos foje vidi la mondon sen la antaŭaj preparoj. Kun doloro en la koro, la patro konsentis, komprenante ke li tamen ne daŭre kapablos teni sian filon for de la realaĵoj. Do, iun tagon, li, je la dua fojo, eliras la ĉirkaŭaĵon, kaj kion li vidas ekstere? Kelkaj puraj domoj kaj vojoj sed la plej granda parto malpuraj kaj malbelaĵaj. Multegaj almozpetantoj. Malsanulejoj kun terure saferantaj homoj. Je iu momento li vidis grupon da personoj fanatike interbatalantaj. Policistoj kiuj fatrenas tri homojn kiuj ŝtelis kaj mortigis. Kaj ankaŭ, estis la unua fojo ke li vidis tion, li vidis la morton. Procesio da homoj forportis senmovan kadavron kiun oni poste forbrulis kaj la cindroj estis ĵetataj en la GANGES, la sankta rivero. Ĉio, kun teruro en la koro, kaj granda konfuziĝo en la menso,

Siddharta demandis klarigon. Kaj tiel, li eksciis ke por ĉiu, la vivo estas plena je malfeliĉoj kaj ke je la fino venas por ĉiu la morto. Plene malgaja li revenis al sia kastelo. La sekvintan nokton li leviĝis. Iarodara kuŝis sur lito de rozfolioj. Si havis en la brakoj la unuan infanon. Tre mallaŭte li forlasis ilin. Ĉiuj porĉoj el si mem malfermiĝis kaj post li refermiĝis. Li komencis vagadi. Malproksime en arbaro li ĉemetis la luksajn vestaĵojn kaj ekportis simplajn, riparitajn, flikitajn vestaĵojn. Kaj tiam komenciĝis la granda vagado. . . kaj predikado. Al la Brahmanoj li diris ke ilia ĉefdio certe ne estis la vera Dio, ĉar li faris la mondon tiel malbela kaj malbona. Kaj li predikis kiamaniere la mondo povas pliboniĝi. La instruo povas esti resumata en 5 punktoj :

1. Vi ne mortigos - 2. vi ne ŝtelos - 3. vi ne vivos malĉaste - 4. vi ne mensogos - 5. vi ne trinkos ebrilgajn trinkaĵojn.

Efektive, tiuj liaj kvin ordonoj, formas la kvintesencon de ĉio malbona sur la tero. Tiuj kvin, pli ol la dek ordonoj de la Kristanismo kiuj unuflanke ne estas kompletaj kaj aliflanke troaj, ĉar kelkaj estas ripetoj de antaŭaj kiel la 6a kaj 9a kaj la 7a kaj 10a. Ĉemetante la materiajn fortojn de riĉeco kaj potenco, li akiris preskaŭ tutan Azion ĉar post la morto li estis honorata kiel Dio (la lumigito = Budao) kaj lia instruo iĝis la religio de Ĉinujo, Japanujo, Tibeto, Insul-Hindujo, malantanea Hindujo, kaj tie kie vivis popoloj en Siberio, ĝis Orienta Eŭropo.

Postvenintaj generacioj kompletigis aŭ aliformigis ĝin per strangaj ritoj, institucioj k.t.p. tiel ke postulus specialan longegan artikolon la problemo en kiu grado tiuj orientuloj ankoraŭ vivas laŭ la ordonoj de Budao.

 N I R E C E N Z A S :

L. Malaŝ "Misisipi" teatraĵo en 3 aktoj - el la Juda lingvo, tradukis I. Jurysta - 64 p. eld.: Juda Esperantista Grupo en Parizo 1932 - kun antaŭparolo de la tradukinto kaj kun biografie artikolo pri la verkinto.

La titolo estas la nomo de la granda riverego de Nord-Ameriko, Indiana vorto kiu signifas "Patro de la riveroj".

La teatraĵo pritraktas seksmoralan skandalon kiu skuas la publikan opinion kaj reaktivigas la malamon de la blankoj kontraŭ la negroj. La aŭtoro klopodas por pravi ke la kapitalismo estas la kulpulo. En tia provo li komplete malsukcesas, ĉar en neniu fazo de la dramo ni vidas tion. Ni ja vidas funkciulojn kiuj faras la malon de sia devo. Ni vidas nekapitalisman amason hurli kaj postuli la morton de la negroj. Sed ni ne vidas la laboron aŭ la intrigojn de ĉi kapitalismaj sistemo aŭ grupoj; cetere en tio la aŭtoro similas al granda parto de la neisocialista partienaro. Por tiu lasta, la judismo kulpas pri ĉio malbona. Por la aŭtoro, okazu kio ajn malbona, la kapitalismo kulpas. Sed la realaĵo ne estas tiel simpla. Montrante ĝin tiel simpla oni jes kapablas kuntiri grandajn amasojn; ĉar la amaso serĉas kulpulon por ĉiuj malbonaĵoj kaj samtempe konvenas al ĝia psikologio se oni simple montras unu grandan kulpulon. Tiu amaso ne plu komprenemas se oni faras multajn distingojn kaj se oni montras ke fakte ĝi mem unue devas ĉiurilate pliboniĝi. Sed tiamaniere oni ne iras al la fundo de l'afero. . . kaj oni ne faras servon al la homaro. La negroj kiujn la aŭtoro priskribas estas same personoj kiel la blankuloj. Kaj se tiu okazintaĵo okazus en Medio nur blankhaŭtula, aŭ en Medio malgranda de nur kapitalistoj, ĝi aperigus samajn konfliktojn. Homoj kiuj ne obedi al siaj pasioj kreas intermalamikcecon. Kaj neniu sistemo aŭ ismo ludas rolon en tio. La dispartiĝo en du aŭ pli da partioj estas nur instinkta, tiam. La verko ankoraŭ ne havas literaturan valoron. Do ne estas pliriĉiĝo de nia E^o literaturo.

(( )) (( )) (( )) (( )) (( )) (( )) (( )) (( )) (( )) (( ))

EL POLLANDO :

"Pola Radio" Varsovio III, ondlongo 49,06 m distendigas ĉiu merkredojn la horo 21 m. 10 laŭ Gr. tempo en Esperanto prelegojn kaj informojn pri Pollando.
 Adresu al "Pola Radio" Warszawa, Koszykowa 8.

Ne ofte aŭditaj vortoj.

Ni publikigas tie-ĉi el "La Militrezistanto", somero 1948 - n° 51, paĝo 9, biografian artikolon pri interesa persono tia kian oni ne plu ofte renkontas en la vivo kaj kiu tamen montriĝas esti bela personeco:

PROF. DR. MICHEL BRIQUENEER MONTIGITA.

Michael Briqueneer estis membro de W.R.I. dum pli ol 10 jaroj. Li estis Prof. de klasika filologio en la Royal Athenaeum en Jodoigne, kaj eminenta lingvisto. Li kontribuis al la belga ĵurnalo "Le Rouge et le Noir" kaj al la francaj pacifistaj ĉiusemajnaj ĵurnaloj "Le Barrage", "La Patrie Humaine", kaj "La Voie Nouvelle", sub pseŭdonomo Elie Chilmez kaj Michel de Priene. Li verkis multajn artikolojn per kiuj li defendis la tezon pri Absoluta Pacifismo kaj la rajton de la Prokonsciencia Militrifuzanto. Li estis membro de "Ligue Scolaire Internationale pour la Paix", la "Ligue Internationale des Combattants de la Paix", la "Peace Pledge Union", la Paco-Armeo de la Belga "Comité de Vigilance des Intellectuels anti-Fascistes" kaj de la "Rassemblement contre la guerre".

Jen rakonto pri liaj agadoj dum la lastaj ok jaroj por la paco kaj reakordigo de la popoloj.

"En la malgranda urbo de Jodoigne kie li instruis, li estis, kiel pacifisto, kontraŭmilitisto, kaj individuismisto, submetata al malkompreno kaj kalumnio de la amaso. Sed tio ne ĝenis lin.

"Dum 1937 li savis infanon el San Sebastien dum la Hispana Civila Milito, Ramon Redriguez Bevestegui. Nun la malgranda Ramon fariĝis juna viro kaj loĝas kun S-ino Briqueneer en Bruselo. Dum la milito oni revokis lin al Hispanujo por ricevi sian "Naciistan Edukadon", sed "Padre Miguel" rifuzis obedi la postulojn de la Hispana Konsulo.

"Dum 1938 li savis alian rifuganton - juna aŭstra Judino. Si loĝis en lia hejmo kelkajn semajnojn kaj li helpis sin iri Amerikon. Dum 1939 li gastigis francajn militrifuzantojn kaj unu el ili fariĝis lia bofilo. Kiam la milito komencis en Belgujo en 1940, Majo, oni arestis lin kaj lian bofilon kiel "Komunistoj" kaj "Progermanoj" laŭ ordono de la loka policisto kiu malamis nian bonan pacifistan instruiston. Reliberigata kelkajn tagojn poste li revenis hejmen, kaj dum la longaj vicoj de francaj, belgaj kaj anglaj militkaptitoj pretermarŝis lian domon survoje al Germanujo, li kaŝis du belgajn kaj du francajn, soldatojn, donis al ili civilajn vestojn, kaj ebligis ke ili ekiru hejmen. Sub la Nazi-okupado li firme tenis sian pacifistan sintenadon, esprimante malamon kontraŭ milito kaj perfortado kaj bezonon por reamikiĝo. Kompreneble tiaj diroj estis rigardataj kiel progermanaj, flanke de la Patriotoj, kaj proaliancaj, flanke de la pro-Nazioj. Sed lia celo estis kontraŭi la mensogojn de la milittempo.

"Kiam la Nazioj mobilizis la belgajn laboristojn li konsilis al la studentojnade la "Rhetorique" Klaso, rifuzi tian devigan laboron, invitante ilin rekomenci sian lastan lernejan jaron en la Athenaeum, kaj atendi iri al la universitato ĝis la venko de la danĝero. Li metis sian perfektan scion pri la Germanoj al la servo de Neperforta Rezistado, helpante proksimume kvindek junulojn eviti devigan laboron en la militfabrikejoj de la tria Regno. Li havigis por tiuj knaboj falsajn atestilojn de kuracistoj kaj burgomastroj. Unufoje li estis devigata peti kuraciston kaj burgomajstron de Jodoigne (ambaŭ membroj de la rezista movado) por falsaj paperoj por savi junulon. S-ro Briqueneer ne hezitis iri mem sur la "Werbestelle", revenante hejmen post longaj kaj maltrankviligaj diskutoj kun la Germanoj, sed kun la evitilo por lia pro protektato. Nur unu peto-tio estis rifuzita. Tiu libervola servo ne estis sendanĝera por li. La Nazi'oj ne satis lian persistadon, ĉar ĉiufoje ili perdis unu helpanton por ilia milito, kaj la Patriotoj perdis unu viron por la "maquis".

"Li mem estis alvokita al deviga servo apud Jodoigne sur unu el la ĉefaj aviadilejoj de kie la "Stukas" ekvojaĝis al Anglujo. Li estis la sola rifuzanto de tia laboro (el loĝantaro 100% "patriotoj"). La Nazi'oj ne tuŝis lin. Fine li forlasis la flandran movadon post ĝia kompromizo kaj kunlaborado kun faŝistaj kaj militaj Nazioj. Lia pacifista bonvolo estis malkomprenata de la amaso. Milito-psikostato kaj personaj malŝatoj rezultis en malkompreno de liaj motivoj kaj oni nomis lin malamiko danĝera por la perforteca socio.

tiutempa. Unu matenon dum li promenis kun sia juna nepino sur la vojo en la kamparo kvin viroj mortigis lin. La knabineto estis netuŝata. Li mortis kun ridete sur la lipoj.

"S-ro Briqueneer ĉiam portis justan konsciencon, puran kaj neperisblan sintenaĉon; antimilitaristo kaj viro de volemo kaj bonvolo.

"Jean Le Bon".

=====

ANGULO DE LA ŜAKLUDANTO.

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Por la geamatoroj de la nobela ŝakludo, en nia grupo, mi donas en kelkaj artikoletoj resumon kompletan de la ludregulare kaj priskribo de la ludo mem. Tiamaniere niaj gemembroj havos kvazaŭ gvidileton por laŭregule eklerni aŭ pristudi la ŝakludon kaj ili ne bezonas aĉeti multtekostan lernolibron.

A. - Necesajoj por ludi - priskribo :

1. Ŝaktabulo : tabulo kun 64 kvadratetoj, alterne blankaj kaj nigraj (aŭ flavaj kaj brunaj, ktp.) kolorigitaj. La du koloroj nur servas por distingi la du kontraŭulojn.

2. Ŝtonoj : 16 nigraj kaj 16 blankaj ŝtonoj. Ĉiu serio enhavas 8 peonojn kaj 8 figurojn.

3. la figuroj : a) la reĝo - b) la reĝino - c) la turo - d) la kuriero - e) la ĉevalo.

rimarko : la turo, kuriero kaj ĉevalo ekzistas duoble ĉe ambaŭ serioj da figuroj.

B. Kiamaniere movi la ŝtonojn ?

1. la peono : laŭprincipe nur unukvadrateto laŭ vico kaj ĉiam nur antaŭen laŭ rekta linio. Neniam malantaŭenreveni.

ESCEPTOJ : a) oni laŭvole povas movi peonon ĉu unu, ĉu du kvadratetojn, samtempe, kiam la peono foriras de la komencloko.

b) kiam oni prenas ŝtonon de la kontraŭludanto, ĝi DEVAS okazi laŭ oblikva direkto, ĉu dekstre, ĉu maldekstre. Do du malamikaj peonoj vialvide (fronte unu al la alia) estas neŭtraligitaj. Oni neniam povas preni ŝtonon malantaŭenirante per peono.

c) kiam ludanto movas peonon de la komencloko ĉu kvadratetojn samtempe kaj per tio venas sur sama linio horizontala apud malamika peono, tiam la kontraŭludanto povas movi sian peonon post la peono venante de ĝia komencloko kaj ĝin forpreni de la tabulo. Estas la nura escepto ke oni NE devas meti ŝtonon sur la loko mem de forprenita ŝtono. Do ĉi fakte en tiu okazo prenas preterpasante peonon. La kontraŭludanto nur povas profiti de tiu avantaĝo tuj post la movo de la konludanto.

2. la kuriero : movas dekstre kaj maldekstre, antaŭen kaj malantaŭen sed ĉiam en oblikva direkto kaj sur kvadratetoj de la sama koloro kiel tiu sur kiu ĝi je komenco staras. Oni povas movi sur tiom da kvadratetoj samtempe kiom oni volas aŭ kapablas.

3. la ĉevalo : oni devas movi laŭ speco de reite angulo aŭ laŭ formo de la litero L. Por tio, oni, forirante de la starloko, movas la ĉevalon du faketojn supren, malsupren, dekstren aŭ maldekstre kaj servas tiam angulo al dekstra aŭ maldekstra flanko. La ĉevalo estas la nura figuro kiu kapablas preterpasi alian ŝtonon. Nura kondiĉo : la faketo sur kiu la ĉevalo devas eni ne povas esti okupita, aŭ jes okupita, sed tiam de malamika ŝtono.

(daŭrigata) -verkis : Isereutant Roger.

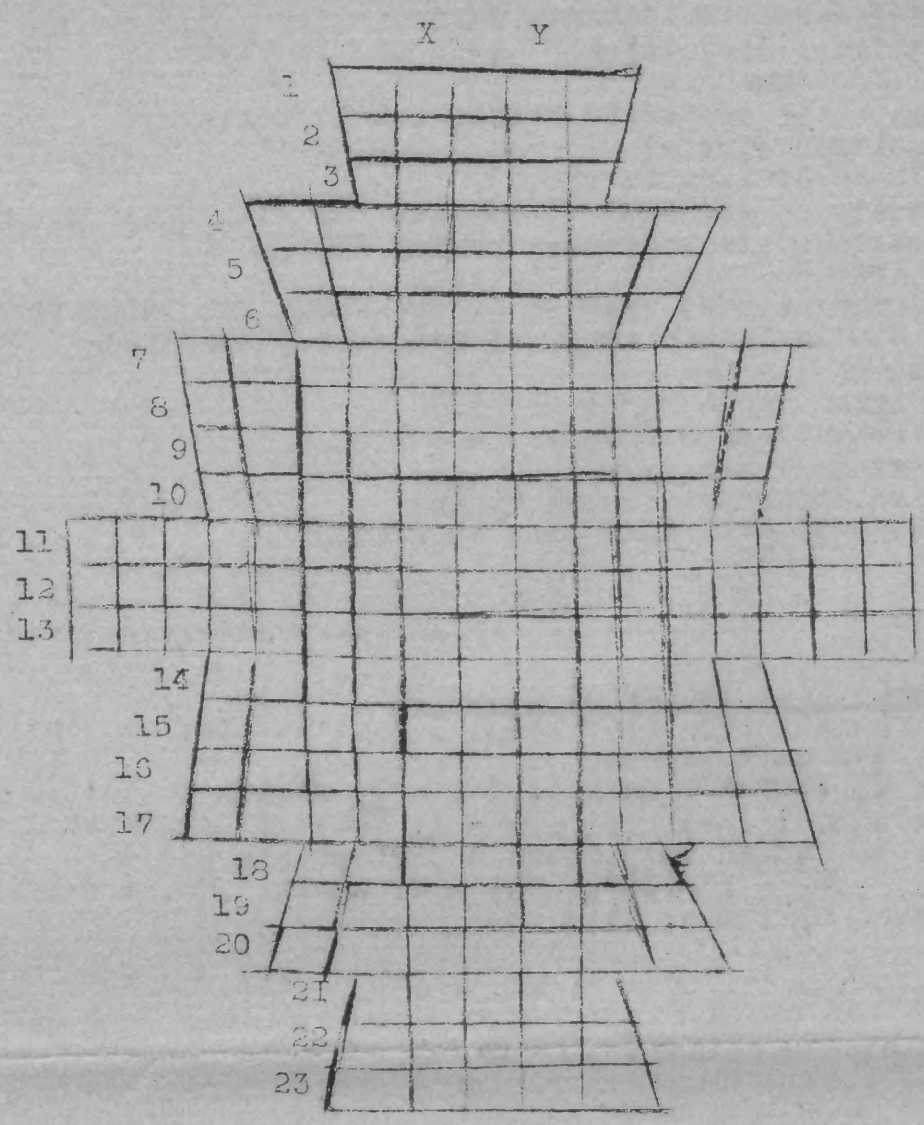

" VRAACT, EN U ZULT BEKOMEN ! "

Ben eenvoudige vraag van Uwentwege, en terstond bekomt

U alle interessante inlichtingen nepens verzekeringen.

R. Witvoet - De Kerstgieter,
Baron Eszettelaan, 102,
ASSERDREEK - BRUGGE.

ANGULO DE LA SERĈEMULOJ.

Sur ĉiu linio oni plenigu 2 vortojn laŭ ĉisubaj difinoj. En la meza faketo oni havas ĉian la lastan literon de la unua vorto. Tiu litero estas samtempe la komenclitero de la dua vorto. Je ekzakta plenigo oni povas legi en la 23 faketoj de la X-linio, proverbon kaj ankaŭ en la 23 faketoj de la Y-linio alian proverbon.

JEN LA DIFINOJ :

1. a) ekkrio
b) speco de hakilo uzata de ĉarpentistoj (R)
2. a) frukto (R)
b) malgranda malbonodora besto (R)
3. a) simpatie
b) malgranda
4. a) unupeca maso da materio (R)
b) pendigi per hoko (R)
5. a) subite preni (R)
b) ceremonia vira vesto
6. a) neatendite morti per akcidento (R)
b) doni bonan ekzemplon al iu (R)
7. a) ardo por iu aŭ io (R)
b) ostoj de la antaŭbrako (R)
8. a) perfida
b) kunaĵo de objektoj servante por penumi ion (R)
9. a) mikroskopa unuĉela organismo (R)
b) giganta arbo el tropikaj landoj
10. a) antaŭpegi la sendkostojn de letero (R)
b) brua ilo, konsistanta el ligna tabuleto (R)
11. a) pliperfektigado (R)
b) speco de planto, el familio de la solanoj, kun violaj floroj
12. a) antaĵo de 5 ostoj en la piedo
b) navante formon de ovo
13. a) surpodia seĝo en la preĝejo (R)
b) mallonga pafarmilo

- 14. a) trobori per pinta ilo (R)
b) ujo en kiu bakisto preparas panon (R)
- 15. a) infekta malsano (R)
b) neĝanasego rulfalante de monto (R)
- 16. a) eligi brunon, batante akvon per io plata
b) malfometano
- 17. a) ne estis en sufiĉa kvanto laŭ la bezono
b) poluri, glatigi
- 18. a) ligna kvarangula ujo (R)
b) speco de kirasita aŭtomobilo (R)
- 19. a) melusko kiu sekrecias brunan fluaĵon (R)
b) parto de la maldike intesto
- 20. a) membrana poŝo kiun la birdoj havas sub la gorĝo (R)
b) tuto de la konsciaj kaj nekonsciaj spiritaĵoj (R)
- 21. a) digna (R)
b) figuro en la kartludoj (R)
- 22. a) akvosurfaco sufiĉe vasta (R)
b) sovaĝa besto (R)
- 23. a) skeleto konsistas el ĝi (R)
b) teksaĵo farita el lino aŭ kanabo (R)

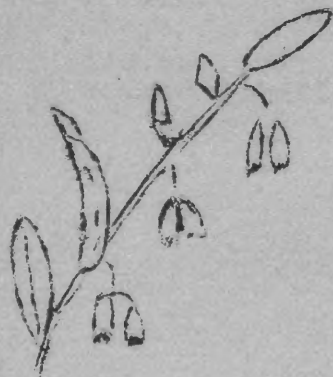
I 2 PUNKTOJ GAJNATAJ!!

Klasifikado post konkursoj de Marto.

La ciferoj inter krampoj indikas kiom da monatoj oni jam partoprenis.

- 1. Roels J. : 27-1/2 p. (3) - 2. Jurion Rosa : 26 p. (3) -
- 3. Lauwers R. : 23-1/2 p. (3) - 4. Wehse (Aŭstria samideano) kaj Spruytte A., ambaŭ 15 p. (ambaŭ partoprenis nur ekde Marto). -
- 6. Rocse M.Th. : 13-1/2 p. (1) - 7. Roels M.Th. : 6-1/2 p. (1) -
- 8. Maertens G. : 3 p. (1)

M A J O - B O T A N I K I S T O .

Salamonszegel

Nun ni trovas en la arbaro multe da graciaj plantoj. Unue ni vidas la Salamonszegel (*Polygonatum Officinale*), tre bela floro. La trunko foras arkaĵon kaj sur ĝi troviĝas du vicoj da folioj suprenstreĉitaj. En la akselo de la folioj pendas blankaj, tintilformaj floroj triope aŭ duope. Tiu planto estas veneno.

Tiam oni ankaŭ ankoraŭ povas trovi la Konvalon (*Lélictje-der-aalen - Meibloempje - Muguet*)-(*Convallaria Majalis*). Fakte oni ĝin multtrovas en la libera naturo sed preskaŭ ĉiam en ĝardeno. Tiu planto prenas ĉiujare pli grandan lokon, oni pensus, per la radiko, kiel oni kutime nomas la subteran trunkon. Oni povas vidi la diferencan de vira radiko ĉar sur ĝi troviĝas skvametoj anstataŭ folioj. Oni ankaŭ trovas burĝonojn sur ĝi de kie povas ekesti novaj trunketoj. Unu el la plej specialaj rimarkindaĵoj estas ke la suba parto estas la plej malnova. La mallonga trunketo nur posedas du foliojn, kaj inter membranaj skvamoj, kiuj ankaŭ ĉirkaŭprenas la foliojn, elvenas la tranĉranda foliotrunko kiu ne iĝas tiel granda kiel la folioj. Al tiu flortrunko pendas ses ĝis dek pure blankaj tintilformaj floroj direktitaj al unu flanko.

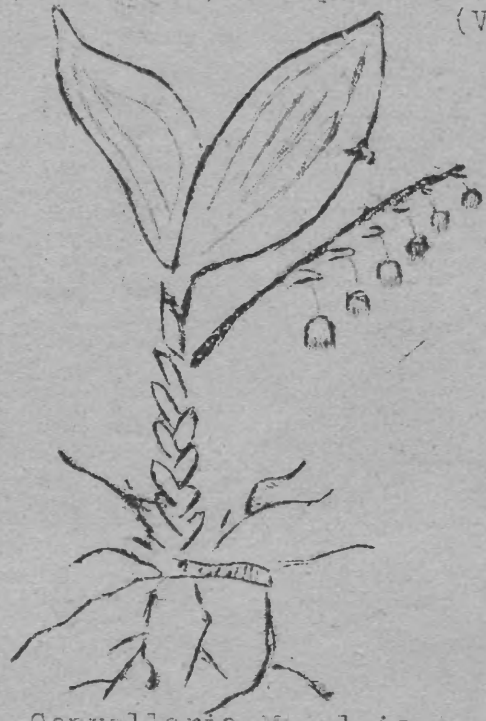
La floro al ni ne multe montras. Kalikon ĝi ne havas. La blanka tintilo estas de perianto (bloemdek) kiu estas tranĉita en ses partoj. Kiam ni malfermas la floron, ni vidas ses stamenojn kun relative grandaj polenoj kaj en la mezo pistilo kiu rememorigas botelon. Ankaŭ iomete venena.

Ci-tiuj plantoj apartenas al la specoj de la monokotiledonoj (*eenzaadlobbigen*); tio volas diri ke la frukto ekzistas el nur unu parto. Je monokotiledonoj estas tre bone rekoneblaj.

La dikotiledonoj havas fruktojn kiuj disfalas en 2 partoj kiel la pizo.

Folio de dikotiledono posedas centranervon de kie disiras flanknervoj. Ce la folio de monokotiledono la nervoj estas paralelaj. Alia rekonilo estas (sed kun multaj esceptoj) ke la floroj de la dikotiledonoj havas kiel bazon la nombron kvar aŭ kvin : kvar aŭ kvin kalik-aŭ kronfolioj. La bazo de la monokotiledonoj estas tri aŭ oblo de ĝi. Al la monokotiledonoj apartenas ankaŭ la Dalkruid, (Valplanto)-(Najanthemum Bifolium), la herbo, la tulipo, la hiasinto, la lilio, k.t.p.

(Verkis Gilbert Bruyneel -daŭrigota).

Floro

Convallaria M. l. is

H O F I E V E R A N C I E K ?

Neen, dat ben ik niet. Maar toch is bij mij de klient :
K O M I N G .

De meest gunstige tarieven, aangepast aan Uw sociale toestand en Uw gaidmiddelen, bekomt U steeds bereidwillig van :

R. ITVOET - DE KERSCHTERA,
Algemeene Verzekering van Trieste,
Baron Ruzetteaan, 102,
ASSEBOEK - BRUGGE.

DEVENO DE VORTOJ : el la "Kompreni" de Marto 1947.

KRAVATO : Venas de Kroato. Iam la franca Reĝo ĉungis balkanajn soldatojn. Tiuj militistoj sukchavis ĉirkaŭ la kolo rubandon. La Francoj nomis tiun vestaĵon "Croate" kaj poste la termino fariĝis "cravate".

FLAKRO : Estas luebla kaleŝo je dispone de la publiko. Estas ankaŭ nomo de sanktulo, irlanda monaĥo kiu vivis dum la de J.C.
Oni nomis tiel la lueblajn kaleŝojn ĉar la unua oficejo de luc estis en Parizo en "Hôtel Saint-Fiacre".(1640)

BATISTO : Tiu termino venas de la nomo de la unua fabrikanto de deliketa tolo el lino. Li havas statuon en Cambrai.
(Francio)

.....
.....
.....